

BEZECNIK (1) *sb m*

N sg bezecnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Człowiek bez czci, bez honoru, występny, rozpustnik: Qvintiam scelus, postquam ludificatus est virginem, vestem, omnem misere discidit, Nád to yelzche bezecnik vczyniwfzy íwą wolą nád pánną polzárpał y podarł ná niey odźzenie. Mqcz 342b.

Cf **BEZECNY**

KN